

PROVSTEGAARDS BLADET

**Oktober/November
2020**

Redaktion: Annette Fredsgaard i Terapien

Indlæg til bladet modtages med tak, så fat bare pennen, vi renskriver gerne.

**Hvis du skriver indlægget på computer, må du meget gerne sende det pr. mail til:
te@provstegaardshjemmet.dk**

Deadline for næste nr. den **15. november 2020.**
Provstegaardshjemmets tlf.nr. er
63 16 94 65

Forsiden: Helge Nielsen på tur i ”Lunden”

En stille forsvinden

Kære alle læsere

Tidligere på året var der en udsendelse på DR som hed *En stille forsvinden*. Det er et program i 3 afsnit, der handler om Bjørn, hans hustru og deres 3 drenge.

Som 48-årig får Bjørn diagnosen Alzheimers. Tv-holdet følger Bjørn og hans familie i 4 år. Over de 4 år udvikler sygdommen sig drastisk, og man oplever på tæt hold, hvordan familiens nye skæbne bliver et møde med angst, fortvivlelse og sorg.

Bjørn, der er Cand. Oecon., arbejder i Nordea og har 300 medarbejdere under sig. En veluddannet mand, der elsker naturen, friluftsliv og hans familie.

I første afsnit har familien lige købt Bjørns barndoms hjem, *Vejby Mølle* på tvangsauktion og familien står foran en gennemgribende renovering af stedet. Symptomerne starter

på dette tidspunkt, med lidt hukommelses svækkelse og tab af helt normale færdigheder. Dog griber det hurtigt om sig og Bjørn mister evner og færdigheder på uhyggeligt kort tid.

Udsendelsen skildrer, hvordan livet er for Bjørn.

Selvfølgelig har han i forbindelsen med sygdommen, kæmpe tab af livs funktioner, der på sørgelig vis bliver taget fra ham. Men det der også er gennemgående, i løbet af de 4 år, er i høj grad en skildring af, hvordan livet ændrer sig drastisk, for hans hustru og 3 drenge.

På et tidspunkt udtaler hans hustru, at alt egentlig går godt. Drengene er faldet til i deres nye omgivelser, det går godt med deres skole, og renoveringen af deres hjem er lykkedes godt. Men hun er bare trist og ked af det indeni. Hun har mistet sin trygge klippe, der var hendes mand. Nu er det hende, der er den trygge klippe, der skal klare alt og have styr på alt. Det er hjerteskrærende og man føler hendes sorg og savn. De har byttet roller og hun har fået en rolle, som

hun aldrig havde set sig selv i, og heller aldrig ønsket. Hun savner ham forfærdeligt.

Denne efterårsdag går alle mine tanker til alle de pårørende, der har mistet **deres** trygge klippe og som lever med savn.

Ligegyldigt hvad sygdommen er, og hvilke symptomer det medfører, vil der altid være tab forbundet med det. Det kan sætte en stopper for drømme man havde sammen, lave om på hverdagen, bytte rolle om, ændre på de mål man havde i livet. Sammen og hver for sig.

Pårørende er tapre og kæmper for en sag for deres hjertens kære. Og hvem ville ikke kæmpe den sag. Mange dage går med at opfylde behov hos deres kære og helt uselvisk, glider deres egne behov i baggrunden. Det kan være opslidende og hårdt, selvom det ligger i vores natur at hjælpe, være støttende og forstående og fordi vi VIL det så gerne og ønsker det bedste for vores kære.

Jeg har lyst til at sende en hjertevarm tak, til alle jer der er pårørende på Provstegaardshjemmet. Alle, der kommer her så ofte og som tager del i livet her. I er undværlige. Tak for alle de timer I kommer, og holder hånd og taler om gamle - og nye dage, støtter op om arrangementer, er nærværende, genkendelige for jeres kære, er den trygge klippe og det vante smil.

Alt det I gør, er helt uerstatteligt, husk det! Og husk på jer selv indimellem også.

Jeg ønsker jer et fantastisk efterår, Rikke.

Frygt ikke, for jeg er med dig,
Fortvivl ikke, for jeg er din Gud.
Jeg styrker dig og hjælper dig, min
sejrrige hånd holder dig fast.

Esajas' bog 41,10

”Lad tiden gå baglæns” lyder refrænet i en sang, som afspilles i min radio som står i køkkenet, og jeg skråler gladelig med, velvidende at det kan den jo ikke, den går uvilkårligt fremad, uanset hvad jeg måtte ønske.

Lig har vi vel alle sammen i lasten – det være af forskellige størrelser. Hvad har man i grunden at stå imod med fremover, når man lige tænker sig selv og sin historie i den sammenhæng? Hvordan hæver man sig frimodigt over de bange anelser? Tankerne, længslerne, drømmene og de bange anelser, svigt og skuffelser står i kø.

Den tilstand af mørke, der er i vores liv, er et vilkår, men det betyder ikke, at lyset ikke kan nå ind i vores liv. For som Leonard Cohen sang "There is a crack in everything and that's where the lights gets in..." Og det er der jo. Nogle gange er et smil nok til at jage mørket på flugt, andre gange kan det være et par ører, der bruges til det, der er skabt til: nemlig lyttelapper!

Jeg ved godt, at vi i denne smukke september endnu ikke har behov for at tænde stearinlys, men tænd et alligevel, jeg gør det. Tænd et lys for dine længsels mål, for det, der venter, og som kommer, før du ved af det, og tænd et lys for forventningen. Forventningen om at du i din egen søgen altid vil blive fundet. Forventningen om det glade, det gode og det lykkelige. Forventningen om at glæden, lykken og godheden findes, selvom du måske ikke kan få øje på den lige nu. Selvom du måske mest af alt kun kan få øje på det modsatte og frygter. Frygter, at fremtiden skal blive fyldt op med alt det værste. Så er det bedste altså stadigvæk, at der er sprækker i alt, hvor et lys kan slippe ind. At blive set og fundet!
Rigtig godt efterår!

Nanne Mølhav

Allehelgensgudstjeneste

Fredag den 30/10 kl. 10.30

Som noget nyt vil vi prøve at holde
Allehelgensgudstjeneste her i huset.

Under gudstjenesten vil navnene, på de af
husets beboere der er afgang ved døden i
årets løb, blive læst op.

Hilsen Nanne, Rikke og
Aktivitetsafdelingen

Tur til Bogense!

Kaffe ved vandet, måske en af årets sidste ture hvor vi kan sidde ude og nyde det.

Med på turen er
Gunner, Bent, Bodil
og Hans.

Jørgen nyder en øl i det fri, på sin 90 års fødselsdag, stort tillykke.

På tur i "Lunden"
med Helge, han
fortæller om fisketure
i Norge, og man kan
næsten se hvordan
han drømmer sig
tilbage.

Endagsudflugt til Skudehavnen!

Frokosten nydes her af Jette, Bent, Bent, Gunner og Bent, Annette fotograferer.

Tid til et middagshvil.

Efter frokosten og middagshvil, gjorde det godt med en tur ud i blæsevejret.

Med lidt god vilje kan man ane Gunners mørke briller i hullet på ”kompasstenen”.

Dagen afsluttes (i solskin) med karbonader, flødekartofler, salat og rødvin, inden turen gik hjemad igen.

Sikke en herlig ferie i Skudehavnen i september!

Solen skinnede fra en skyfri himmel, og humøret var højt hos både Dennis, Olaf, Lene BS og Birgitte.

På vejen til Provstegaardshjemmets dejlige sommerhus på Langeland, købte vi fisk fra fiskemanden i Svendborg og brød fra Brugsen i Rudkøbing.

Sammen med den lækre mad, som Provstegaardshjemmets køkken venligt havde pakket til os, fremtryllede vi en herlig frokost i sommerhusets hyggelige stue.

Eftermiddagen blev tilbragt med hygge i sommerhuset, en bytur for Dennis og Lene og tur på havnen for Olaf.

Aftenen igennem duftede der af pizza fra det velkendte pizzeria.

Der blev hygget og snakket til alle var mætte og trætte.

Næste dag var vi heldige at finde et nyt vendespil i stuen. Det var virkelig sjovt og der blev konkurreret intenst, mens der blev knast chips på livet løs.

Lene blev den heldige vinder.

Olaf blev nr. 2.

Dennis blev nr. 3.

Og rosinen i pølseenden blev Birgitte.

Tak for kampen :-)

Det blev også til en bustur med slik fra Provstegaardshjemmet som brændstof til hjernen :-)

Sidst på eftermiddagen kom Dennis' datter Signe og mor Kamma, og Olafs Tove.

Vi hyggede med kaffe, blommer og Signes hjemmebakte kage - tak for en meget lækker kage.

Derefter gik turen til Skudehavns restaurant, hvor vi havde en super hyggelig aften, mens solen dansede på vandet og sendte os venlige lysglimt.

Tak til Dennis, Olaf, Signe, Kamma og Tove for at være med til at gøre ferien så hyggelig.

Det skal også nævnes at rengøringen var meget nem i år.

Kort tid før vi kom, havde der nemlig været et hold af medarbejdere og beboere fra Provstegaardshjemmet for at gøre sommerhuset rent og fornyet det med nye flotte ting. Der var bare så fint og flot :-)

Mange septemberhilsner til alle
fra Lene BS og Birgitte

🇩🇰 Fødselsdage 🇩🇰

Oktober

14. Helge Nielsen	lejl. 56
16. Birthe Nielsen	lejl. 66
18. Sybill Besnier	lejl. 58
18. Bent Pedersen	lejl. 25
18. Ebbe Benberg	lejl. 17
23. Rita Larsen	lejl. 37
25. Glenn Nielsen	lejl. 20
30. Halina Sosniecki	lejl. 16

Tillykke

November

11. Kirsten Lysemose	lejl. 45
19. Else Dybvald	lejl. 14
19. Flemming Nielsen	lejl. 13
24. Else Brendholdt	lejl. 21
24. Birgit Jensen	lejl. 5

Siden sidst

Nye beboere:

Lilian Pedersen	lejl. 30
Bent Kristensen	lejl. 31
Bente Poulsen	lejl. 26
Ebbe Benberg	lejl. 17
Carljohan Rasmussen	lejl. 64

Velkommen

Dødsfald:

Per Byrgesen	lejl. 26
Egon Fogh	lejl. 31
Inger Mathiassen	lejl. 64
Ruth Carlsen	lejl. 54
Poul Erik Petersen	lejl. 63

Ændring i aktiviteter!

Den 11. marts er nok en dato vi alle husker, da blev Danmark ”lukket ned”. Statsministeren holdt pressemøde, hvor hun orienterede om situationen med ”corona”. Jeg tror at alle som overværede det pressemøde fik en stor klump i maven, jeg gjorde i hvert fald. ”Hvad sker der nu? Hvilken indflydelse har det på mit liv, min families liv og mit arbejde?” Og jeg skal love for at det havde stor indvirkning på mit arbejde, ja for alle der bor og arbejder på Provstegaardshjemmet.

Til at begynde med var meldingen at alle beboere skulle opholde sig i egen lejlighed, det stod nu hurtigt klart at det var fuldstændig uholdbart, så løsningen blev, at man skulle være på egen afdeling. Det blev også sådan at man som beboer på plejehjem ikke kunne få besøg af pårørende, og det kom faktisk til at vare nogle måneder, hvilket var hårdt for både beboere og pårørende.

For os i aktivitetsafdelingen betød det, at der skulle tænkes helt nyt og anderledes. Vi måtte finde nogle løsninger, så der trods alt skete noget i løbet af dagen, og det tog vi så fat på. Der blev prøvet meget af, noget blev en succes, andet var

knap så godt. Men vi kan sige så meget, at corona-situationen betød at vores ”aktivitetspose” blev rystet godt og grundigt, og det er kommet til at se nogenlunde sådan ud:

MANDAG

Syng sammen - formiddag

Køretur med bussen i sommerhalvåret -
eftermiddag

TIRSDAG

Musik - plus ugesamling -formiddag

Banko - eftermiddag

ONSDAG

Oplæsning - formiddag

Damekomsammen - eftermiddag

Petanque for herrerne - eftermiddag

TORSDAG

Gymnastik - formiddag

FREDAG

Gudstjeneste - formiddag

Fredagshygge (på en afd. ad gangen -eftermiddag)

Vi arbejder mere med små grupper, både i aktivitetsafdelingen og ude på afdelingerne.

Vi har 1-1 (personcentreret omsorg), ofte i beboernes egne stuer sideløbende med fællesaktiviteterne.

Det er ikke så nemt at lægge alt i et skema, og derfor vil man ikke kunne få det fulde overblik.

Vi håber, det giver lidt mening, og til slut vil jeg sige at alt er med forbehold for ændringer.

De allerbedste hilsener
fra os i aktiviteten
Anne, Jette og Annette

👣 Fodterapi 👣

Klinikken er åben mandag til fredag fra kl. 8.00.
Der er åbent for alle, også for folk der ikke bor
på Provstegaardshjemmet.

Tidsbestilling på tlf. nr. 22 93 20 02

eller online booking på www.fodterapien.dk

Facebook: fodterapien od.v

Alm. fodbehandling 420 kr.

Neglelak 60 kr.

Der ydes tilskud til diabetespatienter.

Venlig hilsen

Statsautoriserede fodterapeuter

Joan B. Beyk og Birgit Søndergaard Jakobsen

www.fodterapien.dk

Min mor flyttede ind på Provstegaardshjemmet for lidt over 4 år siden. Det gik stille og roligt ned ad bakke med hende, og nu i september fik hun fred. Jeg var her på Provstegaardshjemmet de sidste dage med hende, og fik på den måde – trods coronarestriktioner – lidt mere indtryk af hverdagen her, end hvad man kan få ved nogle timers besøg en gang imellem.

Jeg vil sige tak fra hjertet til jer i personalet. Jeg blev både imponeret og rørt over den omsorg, respekt og professionalitet som I viste min mor, trods at hun her til sidst var ukontaktbar. For slet ikke at tale om den omtanke I havde om mig, som pårørende. Altid venlige ord, deltagende spørgsmål, hjælpsomhed, og tid til en lille snak om lidt af hvert. Og som jeg blev vartet op: kaffe, frokost, kaffe, kager, aftensmad, kaffe; jeg blev helt nervøs for, hvordan det skulle gå med vægten. Hjertelig tak; jeg tager hjem til Sverige, hvor jeg har boet i 33 år, med en varm oplevelse. I er guld værd!

Jeg er arbejdsmiljøforsker, og for tiden involveret i et stort projekt, hvor vi sammen med danske forskere undersøger arbejdsvilkår på 20 plejehjem i Københavnsområdet. Jeg er helt sikker på, at

Provstegaardshjemmet havde fået topkarakterer,
hvis I havde været med i vores målinger!

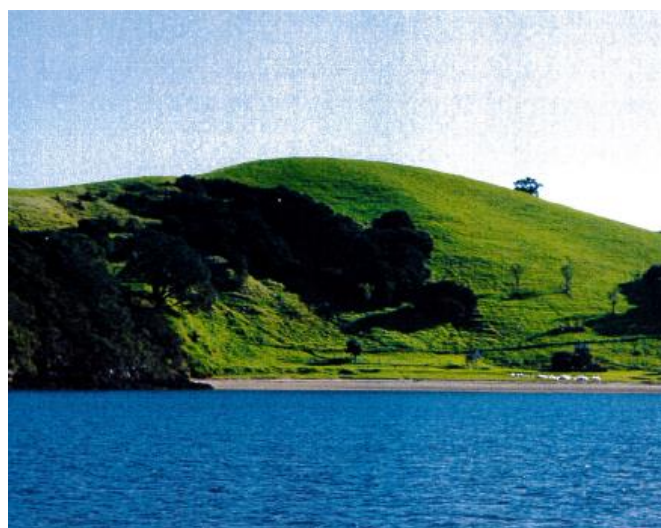
Svend Erik Mathiassen (søn til Inger Mathiassen,
som boede i lejlighed 64)

Fortsættelse af rejsebeskrivelse til New Zealand. Af Inger Brønnum

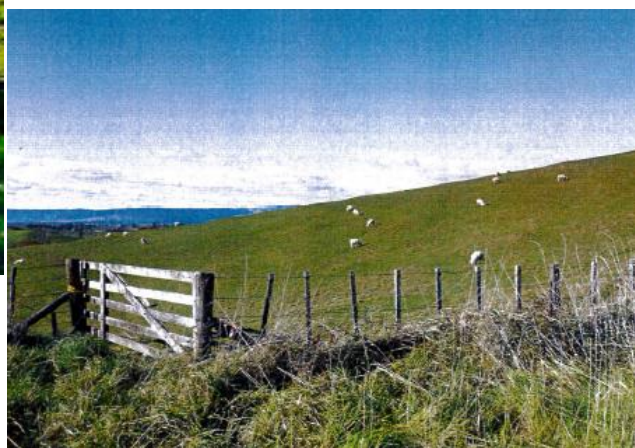
Vi gik ture i denne lille skønhedsplet af en by PAIHIA. Den by gjorde et fantastisk indtryk på os, med al dens blidhed, skønhed, natur og ja jeg kunne blive ved. På en af disse ture faldt vores øjne på en lille café også placeret tæt på båden, som hed "HANSES CAFÈ". Det fandt vi nu lidt interessant. Vi aflagde dette lille hyggelige sted et besøg, og ved hjælp af lidt skoleengelsk fandt vi ud af, at caféejeren havde danske aner. Hendes oldefar eller var det tipoldefar, var dansker, det var meget sjovt.

Vi fortsatte vores små vandringer rundt i PAIHIA og mødte mange søde og smilende newzealændere. Vi mødte blandt andet en kvinde som rigtig gerne ville snakke. Vi fortalte, at vi kom fra DANMARK, hvilket hun var meget optaget af. Hun kunne fortælle, at hun også havde aflagt besøg i DANMARK, nærmere betegnet JYLLAND.

Vi havde i samarbejde med Kim Eibe FDM planlagt nogle oplevelsesmuligheder, som i den grad blev opfyldt, men der var jo også andre muligheder end de planlagte, nemlig dem vi selv arrangerede. Mens vi stadig boede i PAIHIA valgte vi en af dagene at tage på en "ud i det blå tur". Det var som sædvanligt en tur af store dimensioner, bjerge, skove og græs så grønt som man ikke finder det i DANMARK ved vintertid. Vi må huske på, at der på NEW ZEALAND i juli måned var vinter, men en anderledes vinter end herhjemme.

Dette skønne land blev betragtet som et fåreland. Der var ca. mellem 40- og 50.000000 får, det er et antal man næsten ikke kan forholde sig til. Men nok var der enormt mange får, men der var også en anden dyreart, som fyldte utrolig meget på de fine grønne marker, det var køer. Jeg har ikke noget ca. antal på dem, men der var virkelig mange.

Som tidligere beskrevet nød jeg i den grad ikke at skulle koncentrere mig om kørsel, men udelukkende sørge for at nyde den vidunderlige natur, som vi begge i den grad også gjorde. Smukke bjerge med flotte bevoksninger, gamle træhuse som var opsat nedenfor bjergene for evt. at give ly til får og køer i rigtig dårligt vejr. Jeg ved det ikke, men jeg tror det forholdt sig sådan, hvorfor skulle de ellers være der.

Vi stoppede op ved en bro, inde midt i en skov eller ved rigtig meget bevoksning. Under denne bro var der en å/et vandløb hvor også smukke beplantninger var en del af det fantastisk smukke udsyn. Julie og Dennis steg ud af bilen med hver deres kamera, hvor de har taget de smukkeste billeder. Det var jo igen en af de ture, som er svært at beskrive med andre ord, end et af de ord, som jeg tidligere har brugt rigtig mange gange: FANTASTISK. Denne tur viste også nogle ting, som John var vildt optaget af, nemlig HEGNSPÆLE, som var opsat overalt hvor der fandtes, får og køer. Det var ikke bare almindelige hegn, det var ifølge John pæle som var banket i jorden med megen akkurateesse – lige høje og med lige store mellemrum mellem pælene. Det var det han skønnede fra bilen. Det så også meget flot ud.

Turen fortsatte ud i den smukke natur, stadig i skov og megen bevoksning. Vejret var ikke det bedste. Regn og desuden var mørket ved at falde på. Det blev lidt tidligt mørkt, da det jo var vinter, og vi var ikke fuld-

stændig sikre på hvor vi var. Dennis var chauffør og Julie og han bevarede fuldstændig roen, hvilket var rigtig godt for os. Der var ingen grund til bekymring, de unge mennesker vidste, hvad de havde med at gøre. Snart var vi igen på vej til PAIHIA, efter endnu en oplevelsestur.

Rejsen på NEW ZEALAND gjorde turen så unik og fantastisk, netop fordi vi ikke skulle følge et rejse-selskab, som godt kunne skabe uoverskuelighed og forvirring for os. Vi skulle måske have været ”på pletten” tidligt om morgenen og have fulgt nogle arrangementer, som vi oveni købet ikke selv havde været med til at planlægge. Der var god tid og muligheder for at hvile og reflektere. Der skal hele tiden være mulighed for at have sjælen med på sådan en rejse, og det kan kun lade sig gøre, når tingene foregår i et roligt tempo. Vi gav hinanden ”plads” til at være os selv, som også er en vigtig del af det hele. Jeg finder PAIHIA så smuk, dejlig og skøn en by, at jeg godt kunne have boet der i flere dage. Den virkede så tiltalende på mig. Befolkningen er fantastisk, men det skulle jo vise sig, at det selvfølgelig ikke kun var i denne lille by, at det forholdt sig sådan. Nej, imødekommenhed er det der kendetegner NEW ZEALAND, det er i hvert fald vores opfattelse.

Det er så vidunderligt, at vi kan tage billeder fra albummene frem og føle, at vi er på rejse igen, men

det er også et stort privilegium, at vi kan fremkalde billederne inde på vores nethinde.

PAIHIA ligger i det nordligste af NORDØEN, og efter at have tilbragt 3 dage her skulle turen nu fortsætte sydpå mod ROTURUA som ligger måske 500-600 km. fra PAIHIA. Det var for lang en tur at tage i et stræk, så derfor skulle vi tage et natligt ophold i HAMMILTON, som nok ligger midt imellem PAIHIA og ROTURUA. Det var en ret stor by, men dog ikke en millionby, som AUCKLAND. Vi kom hen på eftermiddagen, og skulle afsted igen næste formiddag. Julie og Dennis inspicerede byen lidt, vi tog en slapper på hotelværelset, som også der var handicapvenligt. Om aftenen var John og jeg nede at spise på restauranten, Julie og Dennis havde valgt, at tage noget med på hotelværelset. Næste morgen skulle vi jo indtage det skønneste morgenbuffet med panoramaudsigt en solbeskinnet morgenstund. Jeg kan ikke forklare udsigten, men det var storslået.

Næste mål var nu ROTURUA. En helt speciel oplevelse, men herom senere.

Julie og Dennis var igen klar til at køre og guide os igennem en (igen) storslået natur, for så senere at nå målet ROTURUA. Ja altså at nærme sig den by var også med uendelig skønhed, men samtidig må man også sige, at der er ”knald” på undergrunden.

ROTURUA er beliggende på en vulkansk højslette, delvist omgivet af bjerge og indhyllet i en lugt af

svovl, er det NORDØENS termiske eventyrland. At lugten minder om rådne æg vænner man sig til, mens man nyder områder, der flere steder ligner en blanding af månelandskab og en gryde i kog. Da vi ankom til ROTURUA og steg ud af bilen nær søen tæt på vores hotel SUDIMA, steg der os nemlig en stank i møde, som vi dårligt nok troede var muligt. Det var en blanding af rådne æg, og for at være meget direkte, ”et væltet lokum”. Det var helt forfærdeligt. Umiddelbart havde jeg ikke nogen forestilling om, hvordan vi ville kunne trives i denne her stinkende by i 4 dage. Gejsere sprutter tyktflydende, gråt og dampende mudderbobler i små pools og knaldblå og turkisgrønne søer er spredt rundt i landskabet. Skønheden skal der ikke herske nogen tvivl om, men at den stinkende natur kan kombineres med denne vidunderlige natur, er ikke til at begribe.

Efter at have sundet os lidt, bevægede vi os ind på vores hotel, som igen skulle vise sig, at være i særklasse. Vældig godt indrettet og særdeles handicapvenligt. Et kæmpemæssigt flot hotel, som nærmest mindede om et slot. Stanken fulgte os ind på hotellet, men som en ansat fortalte os: ”Man vænner sig til det, det tog mig et halvt års tid”. Han kom fra en anden verdensdel, jeg husker ikke hvor. Men uanset hvor meget lugten ”hang” alle steder, skulle vi jo prøve at vænne os til det i de 4 dage. Det gjorde vi bestemt også. Intet kunne eller skulle ødelægge noget som helst i forbindelse med lugten, og det gjorde det bestemt heller ikke. Lugten var der og havde altid været der, så det skulle vise sig, at det kunne vi sagtens leve med. Vi blev præsenteret for den skønneste morgenbuffet, man overhovedet kunne forestille sig, og da kunne man let få den tanke: ”Hvordan kan man overhovedet nyde så overdådigt et måltid” (og så om morgenen, når stanken også var der). Det gik forbavsende let, så allerede på det tidspunkt var vi ved at vænne os til det. Det skal lige nævnes, at det var det første morgenmåltid, så vi har da været rimelig hurtige til at omstille os.

Fortsættes i næste nr.

Inger Brønnum

Provstegårdshjemmet

KOSTUDVALG

Møde mandag den 31. august 2020 kl. 14.00 til kl. 15.00 i spisestuen/terapien.

Deltagere:

John Erik lej 51, Else lej 21, Bente lej 26, Kirsten lej 45, Bent lej 25, Bent lej 55. Helle Køkken.

Dagsorden:

1. Info. Referat fra sidst.

Ingen kommentar til referatet.

2. Evaluering af sommerens menuer.

Det har været en dejlig sommer, det er en god ide med mad fra andre lande. Der er sommetider vinterretter på!

3. Menu til årsfesten den 8. september.

Menuen til årsfesten blev godkendt.

4. Ønsker til menuer i efteråret

Der var ingen ønsker til kommende menuer.

5. Ændringer/ønsker til maden.

Bollerne er gode og bagt godt, uenighed bollerne skal have blød eller hård skorpe. Dejligt med hjemmebagt brød og kage. Gerne frugt til eftermiddagskaffen.

6. Er det godt med snaps til sildene den 1. lørdag i måneden.

Det er altid dejligt med snaps, øl og vand.

7. Nyder I når der er spis sammen. (første tirsdag i måneden)

Det er hyggeligt for beboerne med spis sammen.

Der er ikke så meget stress.

Det går tit meget stærkt når der spises,

Vi spiser meget tidligt. Andre synes det passer fint med spisetiderne.

8. Eventuelt

Venlig hilsen

Helle Nydam, Økonoma

P.S.

Hvis andre interesse i at deltage, er I meget velkommen.

Så sig det blot til mig. Helle.

Frisør

Marianne Flink er frisør her på Provstegaardshjemmet.

Salonen er åben for **ALLE** beboere, pårørende og gæster.

Åbningstiderne er:

Onsdag fra kl. 8.30 til kl. 13.00

Torsdag fra kl. 8.30 til kl. 18.00

eller efter behov.

Dameklip uden vask med føn eller vandondulation	375,-
Dameklip med vask med føn eller vandondulation	435,-
Herreklip	285,-
Skæg	200,-
Vask med føn eller vandondulation	280,-
Permanent kort hår med klip	900,-
Farve i kort hår	450,-
Farvning af bryn og vipper og retning	200,-
Få lagt en flot neglelak efter klip	50,-

Bestil tid nu på telefon

53 62 45 48

En sjov lille historie!

60 siddepladser

En dame havde skrevet til et tysk hotel og forhørt sig om værelser, pension og pris, og bl.a. forespurgt om det uundværlige WC.

Hoteldirektøren svarede omgående, men opfattede WC, som en forkortelse af hotellets forlystelsessted "Wald Capella". Det blev til følgende uddrag af direktørens svarskrivelse.

Ærede frue!

Omtalte WC findes beliggende en halv times gang fra hotellet, midt i en prægtig granskov, berømt for sin pragtfulde udsigt. WC holdes åbent to gange om ugen – torsdag og lørdag. De bedes venlist være der i god tid, da de besøgendes tal er meget stort. Dog kan fruen være rolig, thi foruden 60 siddepladser findes en masse ståpladser, og i godt vejr sætter mange af gæsterne sig ofte ude i selve skoven. Lekturer og ugeblade findes på pladsen. Om lørdagen går det særligt livligt til, for da foregår alt ved orkester, hvilket sætter stemningen i vejret. Desuden plejer officerene fra den nærliggende garnison at indfinde sig, og frit og ugenert deltage i forlystelserne.

Med højagtelse

A. Mûller

hoteldirektør

Gartner

Viggo Larsen
Kratholmgården

Kommer på **Provstegaardshjemmet**
hver tirsdag ca. kl. 10.00
med frugt og blomster.

Buketter kan bestilles på
tlf. 65 96 31 52

Provstegaardshjemmet Odense Friplejehjem!

Har du lyst til at høre nærmere
om at bo på
Provstegaardshjemmet?

Besøg vores hjemmeside eller
kontakt Provstegaardshjemmet.

www.provstegaardshjemmet.dk

info@provstegaardshjemmet.dk

tlf. 6316 9465

